

Jerzy Siemiaszko, Jerzy Brzozowski

Przytuły, gm. Olecko, woj. suwalskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 20, 262

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

łaskowe, żółędzie, szyszki sosnowe i olchowe), fragmenty kości zwierząt lądowych (min. - czaszka tura(?), zuba(?)) i wodnych (kości rybie, ptasie), fragment poroża.

W zbiorze z kości można wyróżnić: motyki, szydła, sztylety (ostrza), oścień, narzędzia typu młot (?), kilof (?), piaszczątkę, oprawkę kościaną. Kilka fragmentów zdobią układy linii rytych (min. fragment poroża z wyrytym motywem strzały oraz łopatką zwierzęcej z motywem zygzakowatym i zgeometryzowanym wyobrażeniem figuralnym).

Inwentarz krzemieniowy składa się z 300 narzędzi i odpadów min.: zbrojników (komornickich i chojnicko-pieńkowskich).

Wydobyto także narzędzia kamienne-rozcinacze, tłuki, płytki (podkładki).

Inwentarz krzemieniowy charakterystyczny jest dla kultury komornickiej.

Badania będą kontynuowane.

PRUSZCZ GDANSKI
woj. gdańskie
Stanowisko 7

PRZYTUŁY, gm. Olecko

woj. suwalskie

Stanowisko 1

Uzupełnienie sprawozdania w "Informatorze"
Badania 1965, s. 108.
Informacja o zakończeniu badań dotyczy sezonu
65.

Muzeum Okręgowe

w Suwałkach

Badania prowadził mgr Jarzy Siewaszko,
przy współpracy Jerzego Brzozowskiego
finansowało Muzeum Okręgowe w Suwałkach.

Drugą sezon badań. Cmentarzysko kultury zachodniobałtyjskiej z wczesnego okresu rzymskiego.

Kontynuowano prace zmierzające do uchwycenia zasięgu cmentarzyska i pełnego rozpoznania jego chronologii. Przebadano obszar 362,5 m², odkrywając 11 grobów ciałopalnych: 9 popielnicowych i 2 jamowe bezpopielnicowe. Odkoniono także 13 obiektów o nie wyjaśnionej dotąd funkcji.

Forma pochówków ciałopalnych nie odbiegała niczym od grobów odkrytych w 1984 r. Były to kuliste jamy o średnicy 30-50 cm, zawierające prócz popiołu i spalenizny popielnicę ze szczątkami kostnymi i umieszczonym wewnątrz wyposażeniem grobowym. W przypadku grobów bezpopielnicowych w wypełnisku jamy znajdowały się szczątki kostne, prześieszona z popiołem spalenizną i węglem drzewnym.

Wyposażenia grobowe zawierały tylko niektóre pochówki popielnicowe. W grobie 22, wewnątrz dużej, zdobionej rytym ornamentem geometrycznym popielnicy znaleziono dwa bliźniacze, smukłe grzyby oszczepu oraz szpilę pastorałową, której forma pozwala datować ten pochówek na fazę B1. W grobie 27 odkryto siekierkę tulejową.

Znaczny stopień zniszczenia cmentarzyska spowodował, iż liczne zabytki znajdowano w humusie. Prócz ceramiki i kości ludzkich odkryto w warstwie ornej liczne grzyby oszczepów oraz prostopadłościenny krzesak kwarcytowy. Wszystkie przedmioty metalowe wykonane były z żelaza.

Nie udało się do końca wyjaśnić funkcji licznych obiektów, bardzo zróżnicowanych pod względem kształtu, wielkości i stopnia zachowania.

Wszystkie odkryte dotąd pochówki stanowią zwartą grupę pod względem chronologii. Pochodzą one z faz A3 - B1 i B1. Materiały przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Suwałkach. Badania będą kontynuowane.